

ud og sige: Vi ser problemer alle vegne, så sæt jer ned ved skrivebordene alle mand?

Det løser jo ikke noget. Vi er da nødt til at prioritere indsatsen, for det er jo et stort problem, og det er da at latterliggøre de arbejdsulykker, der sker, at vi siger, at alt det andet er lige så vigtigt. Og jeg synes, det er et tegn på manglende politisk mod og manglende politisk lederskab, når man bare siger, at det hele skal være ens, og ikke erkender, at der er forskel på problemernes omfang.

Hr. Ole Sohn siger, at SF vil støtte en regelforenkling, hvis det giver et bedre arbejdsmiljø. Men det vil man jo ikke alligevel, kunne jeg forstå på taleren, så det synes jeg ikke rigtig hænger sammen.

Hr. Mogens Andreasen er medforslagsstiller og nævner netop regelforenklingen som det centrale, og det er faktisk det, der er motivet i forslaget.

Med hensyn til fru Jette Gottlieb, er det vel velkendt, at fru Jette Gottlieb støtter regeringen i den slags sager, og det er jo også kendt, at Enhedslisten ønsker så mange regler som muligt.

Til sidst vil jeg nævne det, som hr. Thorkild B. Fransgaard var inde på: skaderne i fritiden, for det er også noget, som jeg er klar over at Socialdemokratiet ikke kan lide at høre, men det er jo en realitet. Så hvis Socialdemokraterne og regeringen skulle føre deres argumentation ud i dens yderste konsekvens, skulle man altså også sige, at vi skal lave skemaer, hver gang vi dyrker vores fritidsinteresser. For det er en notorisk sandhed, og det plejer man jo ikke at sætte spørgsmålstegn ved, at der sker flere skader i forbindelse med fritidsaktiviteter, end der gør på arbejdspladserne.

Og det sætter igen det hele lidt i perspektiv, for det er, som om ærindet er et andet end at begrænse arbejdsulykkerne, og at man har en interesse i, at der er så meget som muligt, som Bevægelsen skal bruge sin tid på, så det ser ud, som om Bevægelsen er meget vigtig, og at folk derfor er nødt til at tilslutte sig Bevægelsen. Det er altså, som om motivet er et andet end det gode arbejdsmiljø.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til fru Charlotte Antonsen: Når jeg sagde i min ordførertale, at man ville forsøge at bombe os 25 år tilbage, så var det jo i forhold til den gældende arbejdsmiljølov.

Og der er ingen tvivl om, at det er det, man forsøger, for det er jo alle de forbedringer, der blev vedtaget med loven fra maj 1997, som man nu vil have ophævet.

Det, jeg faktisk vil sige, er, at det, man her foreslår, er meget kynisk. Det er faktisk ret kynisk, at man vil forsøge at ophæve den systematiske indsats i forhold til arbejdsmiljøet.

Hvad er det, Venstre vil?

Man vil bare ophæve, man vil liberalisere, siger man. Men hvad vil man? Hvordan vil man nedbringe antallet af arbejdsskader og arbejdsulykker i det her samfund?

Vi kunne måske på enkelte områder begynde at overveje brugerbetaling. Med hensyn til de 25 mia. kr., som samfundet årlig må bruge på at rette op på de skævheder, som industrien og virksomhederne er med til at påføre samfundet, kunne det måske være, vi her skulle kigge på, om der ikke var en samfundsmæssig gevinst at hente ved at indføre brugerbetaling på dette område.

Men jeg vil også sige til fru Charlotte Antonsen, at ved at man har indført APV'en, gør man faktisk en differentieret indsats, som bliver tilpasset den enkelte virksomhed. De seneste undersøgelser viser, at 70 pct. af virksomhederne får lavet deres egen APV. Så det er ikke så ringe endda. Og det virker.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal gentage mit tilbud, som jeg gav hr. Knud Erik Kirkegaard og fru Charlotte Antonsen.

Socialdemokratiet er parat til at diskutere ethvert tiltag, der kan bringe antallet af arbejds-skader og arbejdsulykker ned. Ethvert forslag, der måtte komme fra den højre side af Folketingssalen, er vi parate til at diskutere. Men vi skal være enige om målsætningen: at vi får antallet af skader ned.

Og så skal jeg sige til fru Charlotte Antonsen: Vi er ikke så naive, at vi vil være med til bare at lukke øjnene og overlade det her til arbejdsgivernes initiativ – at aktiviteterne skal foregå ude på den enkelte virksomhed, og det skal vi så i øvrigt ikke blande os i. Så naive er vi ikke.

Vi er heller ikke så naive, at vi bider på den demagogiske tankegang, der går på, at man fra Venstres side står her og påstår, at man arbejder for det her i medarbejdernes interesse.